

- 2) Czy okoliczność, iż osoba wystawiająca fakturę prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą nie zgłosiła zatrudnianych przez nią pracowników (którzy w związku z tym pracują „na czarno”), z którego to względu organ podatkowy stwierdził, że przedsiębiorca ten nie „posługuje się zgłoszonymi pracownikami”, może uniemożliwić wykonanie prawa do odliczenia adresata faktury, biorąc pod uwagę zasadę neutralności podatkowej?
- 3) Czy można uznać, że adresat faktury dopuszcza się niedbalstwa, jeżeli nie sprawdza, czy istnieje stosunek prawny pomiędzy zatrudnianymi przy pracach pracownikami a wystawcą faktury, ani tego, czy wystawca ten wykonał swoje zobowiązania podatkowe związane ze zgłoszeniem tych podatników lub inne obowiązki związane z tymi pracownikami? Czy można uznać, że takie zachowanie stanowi obiektywną okoliczność wskazującą na to, że adresat faktury wiedział lub powinien wiedzieć o tym, że uczestniczy w transakcji stanowiącej oszustwo w podatku VAT?
- 4) Czy z uwagi na zasadę neutralności podatkowej sąd krajowy może wziąć pod uwagę ww. okoliczności, jeżeli ogólna ocena doprowadzi go do przekonania, iż pomiędzy osobami znajdującymi się na fakturze nie doszło do zrealizowania transakcji gospodarczej?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-331/11)

(2011/C 282/07)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Margheli i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. a), b) i c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (¹) ze względu na to, iż zezwoliła na prowadzenie składowiska odpadów Žilina — Považský Chlmec bez sporządzenia planu uzdatniania terenu tego składowiska oraz bez wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie tego, czy to składowisko to może nadal prowadzić swą działalność na podstawie przyjętego planu uzdatniania.
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Składowisko odpadów Žilina — Považský Chlmec prowadzi działalność pomimo tego, że nie został przedstawiony plan uzdatniania jego terenu składowiska i pomimo tego, że nie zostały przyjęte żadne ewentualne zmiany na podstawie tego planu. Ze tego względu Komisja zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie, że Republika Słowacji uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. a), b) i c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ze względu na to, iż zezwoliła na prowadzenie składowiska odpadów Žilina — Považský Chlmec bez sporządzenia planu uzdatniania terenu tego składowiska oraz bez wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie tego, czy to składowisko może nadal prowadzić swą działalność na podstawie przyjętego planu uzdatniania.

(¹) Dz.U. L 182, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 kwietnia 2011 r. w sprawie T-466/08 Lancôme parfums et beauté & Cie przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Focus Magazin Verlag GmbH, wniesione w dniu 29 czerwca 2011 r. przez Lancôme parfums et beauté & Cie

(Sprawa C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lancôme parfums et beauté & Cie (przedstawiciele: A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Focus Magazin Verlag GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie T-466/08 i stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie R 1796/2007-1;
- obciążenie Urzędu i interwenienta kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą Urzędu, przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok musi zostać uchylony, ponieważ Sąd naruszył art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i naruszył prawo, orzekając, że w spornej sprawie okres pięciu lat po dokonaniu rejestracji, w ciągu którego wcześniejszy niemiecki znak towarowy FOCUS, na którym został oparty sprzeciw wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego ACNO FOCUS, musi być rzeczywiście używany, rozpoczął bieg dopiero w dniu 13 stycznia 2004 r.

Wnosząca odwołanie nie podważa ustalenia dotyczącego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Chociaż wnosząca odwołanie nie zgadza się z tym ustaleniem, nie uważa, by Sąd dopuścił się błędu pod względem prawnym.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Paris (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Thomson Sales Europe SA przeciwko Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Sprawa C-348/11)

(2011/C 282/09)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal d'instance de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Thomson Sales Europe SA

Strona pozwana: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dochodzenie przeprowadzone przez OLAF w Tajlandii i wszczęte na podstawie przepisów dotyczących pochodzenia preferencyjnego jest nieważne jako sprzeczne z prawem międzynarodowym, tj. z zasadą pełnej suwerenności i Deklaracją o niedopuszczalności interwencji w sprawy wewnętrzne państw i ochronie ich niezawisłości i suwerenności podjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 21 grudnia 1965 r.?
- 2) Czy dochodzenie przeprowadzone przez OLAF w Tajlandii i wszczęte na podstawie przepisów dotyczących pochodzenia preferencyjnego jest nieważne, jeżeli w przypadku takim, jak w niniejszej sprawie OLAF nie przestrzegał ściśle przepisów art. 94 rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego?
- 3) Czy dochodzenie przeprowadzone przez OLAF w Tajlandii jest nieważne oraz czy informacje zebrane w trakcie dochodzenia OLAF mogą być wykorzystane do podważenia pochodzenia objętego prawem powszechnym w sytuacji, w której:
 - o informacje wystąpiono w ramach dochodzenia dotyczącego pochodzenia preferencyjnego;
 - OLAF naruszył przepisy wspólnotowe, a w szczególności rozporządzenie (WE) nr 1073/1999⁽¹⁾ w zakresie, w jakim nie działał w szczególności „zgodnie z umowami o współpracy, w państwach trzecich”;
 - właściwe władze lokalne nie zobowiązały się prawnie do udzielenia pomocy;

— uzyskane informacje nie zostały przekazane za zgodą właściwych władz lokalnych ani zgodnie z ich wewnętrznymi przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych państwom trzecim;

— dochodzenie zostało przeprowadzone w sposób nieoficjalny, poufnie i bez poszanowania prawa do obrony?

4) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 710/95 z dnia 27 marca 1995 r., nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Malezji, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Singapuru i Tajlandii⁽²⁾ oraz zmieniające je rozporządzenie Rady nr 2584/98 z dnia 27 listopada 1998 r.⁽³⁾ są nieważne, ponieważ zastosowanie obniżenia do stawki zero w obliczeniach średniego ważonego marginesu dumpingu nie zostało wymienione ani w ich motywach, ani w motywach wcześniejszego rozporządzenia, tj. rozporządzenia Komisji (WE) nr 2376/94 z dnia 27 września 1994 r. ustanawiającego tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Malezji, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Singapuru i Tajlandii⁽⁴⁾?

5) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 710/95 z dnia 27 marca 1995 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Malezji, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Singapuru i Tajlandii oraz zmieniające je rozporządzenie Rady nr 2584/98 z dnia 27 listopada 1998 r. są nieważne w zakresie, w jakim Rada Unii Europejskiej zastosowała, w celu ustalenia marginesu dumpingu dotyczącego produktu objętego dochodzeniem, metodę obniżenia do zera ujemnych marginesów dumpingu dla każdego typu produktów, których to dotyczy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 73, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 324, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 255, s. 50.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 4 lipca 2011 r. — Auditeur du travail przeciwko Yangwei SPRL

(Sprawa C-349/11)

(2011/C 282/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Liège